



Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2023. augusztus 28.
(OR. en)

12451/23

Intézményközi referenciaszám:
2023/0301(NLE)

PECHE 322

JAVASLAT

Küldi:	az Európai Bizottság főtitkára részéről Martine DEPREZ igazgató
Az átvétel dátuma:	2023. augusztus 28.
Címzett:	Thérèse BLANCHET, az Európai Unió Tanácsának főtitkára
Biz. dok. sz.:	COM(2023) 492 final
Tárgy:	Javaslat – A TANÁCS RENDELETE a bizonyos halállományok és halállománycsoportok tekintetében a Balti-tengeren alkalmazandó halászati lehetőségeknek a 2024. évre történő meghatározásáról, valamint az (EU) 2023/194 rendeletnek az egyéb vizekre vonatkozó egyes halászati lehetőségek tekintetében történő módosításáról

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a COM(2023) 492 final számú dokumentumot.

Melléklet: COM(2023) 492 final



EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2023.8.28.
COM(2023) 492 final

2023/0301 (NLE)

Javaslat

A TANÁCS RENDELETE

a bizonyos halállományok és halállománycsoportok tekintetében a Balti-tengeren alkalmazandó halászati lehetőségeknek a 2024. évre történő meghatározásáról, valamint az (EU) 2023/194 rendeletnek az egyéb vizekre vonatkozó egyes halászati lehetőségek tekintetében történő módosításáról

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

• A javaslat indokai és céljai

A közös halászati politikáról szóló 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek¹ (a továbbiakban: a közös halászati politikáról szóló alaprendelet) megfelelően a tengerek élő biológiai erőforrásait úgy kell kiaknázni, hogy az helyreállítsa és olyan szinten tartsa a halászott fajok állományait, amely meghaladja a maximális fenntartható hozamot (MFH) biztosító szintet. Ennek biztosításához fontos eszköz a halászati lehetőségek teljes kifogható mennyiségek (TAC) és kvóták formájában történő éves meghatározása.

Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1139 rendelete² – amely meghatározza a Balti-tengerre vonatkozó többéves tervet – tovább pontosítja a halászati mortalitás célértékének tartományait. Ezeket a tartományokat e javaslat a közös halászati politika célkitűzéseinek elérésére és különösen a maximális fenntartható hozam elérésére és fenntartására használja.

E javaslat célja, hogy a kereskedelmi szempontból legfontosabb balti-tengeri halállományok és halállománycsoportok tekintetében a 2024. évre vonatkozóan meghatározza a tagállamok halászati lehetőségeit. A javaslat célja továbbá, hogy az e rendelet hatálya alá tartozó halállományok megőrzéséhez szükséges mértékben szabályozza a tengeri rekreációs célú halászatot. A teljes kifogható mennyiségekre és a kvótákra vonatkozó éves döntések egyszerűsítése és pontosítása érdekében a balti-tengeri halászati lehetőségek meghatározása 2006 óta külön rendelettel történik.

• Összhang a szabályozási terület jelenlegi rendelkezéseivel

A javaslat a közös halászati politikáról szóló alaprendelet célkitűzéseinek megfelelő szintű teljes kifogható mennyiségeket és kvótákat állapít meg.

• Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival

A javaslat összhangban áll más uniós szakpolitikákkal, különösen a környezetvédelmi politikákkal.

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

• Jogalap

A javaslat jogalapja az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 43. cikkének (3) bekezdése.

• Szubszidiaritás (nem kizárólagos hatáskör esetén)

A javaslat az EUMSZ 3. cikke (1) bekezdésének d) pontja szerint az Unió kizárólagos hatáskörébe tartozik. A szubszidiaritás elve ezért nem alkalmazandó.

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 1380/2013/EU rendelete (2013. december 11.) a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 354., 2013.12.28., 22. o.).

² Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1139 rendelete (2016. július 6.) a közönséges tőkehal, a hering és a spratt balti-tengeri állományaira és a halászatukra vonatkozó többéves terv létrehozásáról, a 2187/2005/EK tanácsi rendelet módosításáról és az 1098/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 191., 2016.7.15., 1. o.).

- **Arányosság**

A javaslat a halászati lehetőségeket a közös halászati politikáról szóló alaprendelet és a Balti-tengerre vonatkozó többéves terv célkitűzéseinek megfelelően osztja el a tagállamok között. A közös halászati politikáról szóló alaprendelet 16. cikkének (6) és (7) bekezdése, valamint 17. cikke szerint a tagállamok döntenek arról, hogy a részükre kiosztott halászati lehetőségeket az említett cikkeken meghatározott szempontok alapján hogyan osztják el a lobogójuk alatt hajózó halászhajók között. Ezért a tagállamok a kiosztott halászati lehetőségek elosztása során megfelelő mérlegelési jogkörrel rendelkeznek annak érdekében, hogy a javaslatban szereplő, részükre kiosztott halászati lehetőségeket az általuk előnyben részesített társadalmi/gazdasági modellnek megfelelően használják fel.

- **A jogi aktus típusának megválasztása**

A rendelet tekinthető a legmegfelelőbb eszköznek, mivel lehetővé teszi a tagállamokra és az érintett vállalkozásokra közvetlenül alkalmazandó követelmények meghatározását. Ennek segítségével biztosítható, hogy a követelmények végrehajtására időben és összehangolt módon kerüljön sor, ami nagyobb jogbiztonsághoz vezet.

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELÉSEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

- **Az érdekelt felekkel folytatott konzultációk**

A Bizottság *A fenntartható uniós halászat: az aktuális helyzet és a 2024-re vonatkozó iránymutatások* című bizottsági közlemény (COM(2023) 303 final) alapján konzultált az érdekelt felekkel, különösen a Balti-tengeri Tanácsadó Testülettel. A javaslat tudományos alapját a Nemzetközi Tengerkutatási Tanács (a továbbiakban: ICES) szakvéleményei képezik. A lehető legnagyobb mértékben figyelembe vettük a konzultációba bevont érdekelt felek által az összes érintett halállományra vonatkozóan kifejtett előzetes véleményeket, szem előtt tartva a jelenlegi szakpolitikákkal való összhang követelményét, valamint azt, hogy el kell kerülni a sérülékeny erőforrások állapotának romlását.

A 2023 júniusában megrendezett, BALTFISH elnevezésű regionális fórumon a fogási korlátozásokra és az állományok állapotára vonatkozó tudományos szakvélemények is megvitatásra kerültek a tagállamokkal.

- **Szakértői vélemények beszerzése és felhasználása**

A Bizottság konzultált az ICES-szel az alkalmazandó módszerekről. Az ICES tudományos szakvéleményei az ICES szakértői csoportjai és döntéshozatali testületei által kidolgozott szakvéleményezési keretrendszeren alapulnak, és e tudományos szakvélemények kiadására az ICES és a Bizottság között létrejött partnerségi keretmegállapodásnak megfelelően kerül sor.

Az Unió minden évben tudományos szakvéleményeket kér az ICES-től a fontosabb halállományok állapotáról. A kapott szakvélemény minden balti-tengeri állományra kiterjed, és a kereskedelmi szempontból legjelentősebbek tekintetében a teljes kifogható mennyiségre vonatkozó javaslatot is megfogalmaz³.

- **Hatásvizsgálat**

A javaslat egy olyan hosszú távú megközelítés részét képezi, amelynek keretében a halászatot a hosszú távon fenntartható szintekhez igazítják, és ezen a szinten tartják. Idővel ez a

³ <http://www.ices.dk/advice/Pages/Latest-Advice.aspx>

megközelítés várhatóan a következőket eredményezi: i. stabil halászati terhelés; ii. magasabb kvóták; és ezáltal iii. a halászok és családjaik jövedelmének növekedése. A kirakodott mennyiségek növekedése várhatóan kedvező lesz a következők számára: a halászati ágazat; a fogyasztók; a feldolgozó- és a kiskereskedelmi ágazat; valamint a kereskedelmi és a rekreációs célú halászathoz kapcsolódó egyéb iparágak. Ezzel kapcsolatban hangsúlyozni kell a fenntartható halászat és az egészséges balti-tengeri környezet közötti összefüggést, összhangban a biodiverzitási stratégiával és más kapcsolódó kezdeményezésekkel, különösen a tengeri ökoszisztémákra és a halászatra vonatkozó uniós cselekvési tervvel⁴.

E javaslat a rövid távú megközelítés helyett a hosszú távú fenntarthatóságot tartja szem előtt. Ezért figyelembe veszi az érdekelt felek és a tanácsadó testületek kezdeményezéseit, amennyiben azokat az ICES és/vagy a Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság (HTMGB) kedvezően értékelte. A KHP reformjára irányuló bizottsági javaslat egy hatásvizsgálaton (SEC(2011) 891) alapult, amely úgy ítélte meg, hogy noha a maximális fenntartható hozamra vonatkozó célkitűzés megvalósítása a környezeti, gazdasági és társadalmi fenntarthatóság előfeltétele, e három utóbbi cél nem érhető el külön-külön.

A Balti-tenger nyugati részén élő heringállomány kivételével a balti-tengeri halászati lehetőségekre vonatkozó határozatok 2019-ig sikeresen összhangba hozták az MFH szempontjából értékelt összes állomány halászati mortalitását a teljes kifogható mennyiségek rögzítésekor érvényes MFH-tartományokkal. Úgy tűnt, hogy ezeknek a határozatoknak köszönhetően sikerült helyreállítani az állományokat, a halászati kapacitás és a halászati lehetőségek pedig egyensúlyba kerültek. 2019-ben azonban nyilvánvalóvá vált, hogy a Balti-tenger keleti részén élő közönségestőkehal-állományt súlyos terhelés érte. Az ICES azóta elkészített becslései szerint a szóban forgó állomány állapota valószínűleg az elkövetkező években sem fog javulni. 2021-ben nyilvánvalóvá vált, hogy a Balti-tenger nyugati részén élő közönségestőkehal-állomány is évek óta a biztonságos biológiai határértékek (azaz az úgynevezett B_{lim} referenciapont) alatt van, és az ICES hangsúlyozta, hogy több lazacállomány is rendkívül gyenge. Míg 2020-ig az ICES úgy becsülte, hogy a Balti-tenger középső részén élő heringállomány biomasszája az egészséges szint (azaz az úgynevezett $B_{trigger}$ referenciapont) alatt van, az ICES jelenlegi becslései szerint a biomassza valójában az 1990-es évek közepe óta a B_{lim} referenciapont közelében volt, és már több éve a B_{lim} referenciapont alatt van. Végül bár 2022-ig az ICES úgy becsülte, hogy a botteni-öbölbeli heringállomány nagyon közel került a $B_{trigger}$ határértékhez, az ICES jelenlegi becslései szerint az állomány már 2021 óta e határérték alatt van. Ezért további előrelépésekre van szükség annak érdekében, hogy valamennyi balti-tengeri állomány tekintetében sikerüljön elérni és fenntartani a maximális fenntartható hozamot.

2023. május 31-én az ICES közzétette a különböző balti-tengeri állományokra vonatkozó tudományos szakvéleményeit. Az ICES becslése szerint a Balti-tenger nyugati részén élő heringállomány és a Balti-tenger keleti, valamint nyugati részén élő közönséges tőkehal biomasszája még mindig a B_{lim} alatt van. A Balti-tenger középső részén élő heringállomány biomasszája jelenleg szintén a B_{lim} alatt van, a botteni-öbölbeli heringállomány pedig a $B_{trigger}$ alatt. A Balti-tenger keleti, valamint nyugati részén élő közönségestőkehal-állomány és a Finn-öböl lazacállománya esetében elővigyázatossági megközelítéssel alapuló szakvélemény készült. A fennmaradó hét állomány tekintetében a következő MFH-szakvélemény kiadására került sor:

- a spratt, a Rigai-öböl heringállománya és a sima lepényhal a $B_{trigger}$ felett van;

⁴ COM(2023) 102 final, 2023. február 21.

- a Botteni-öböl heringállománya a B_{trigger} alá csökkent;
- a Balti-tenger nyugati és középső részén élő heringállomány a B_{lim} alatt van;
- a fő tengermedence különböző lazacállományai továbbra is rendkívül változatos körülmények között élnek (amelyek az R_{lim} alatti állapottól az R_{MFH} feletti állapotig terjednek).

A fentiek figyelembevételével javasoljuk a fő tengermedence lazacállományai esetében alkalmazott megközelítés fenntartását és a teljes kifogható mennyiség 2023-hoz képest 15 %-kal történő csökkentését. A javaslat 2023-hoz képest 7 %-kal növelné a Finn-öböl lazacállományára vonatkozó halászati lehetőségeket. A javaslat 2023-hoz képest 20 %-kal csökkentené a Rigai-öböl heringállományára vonatkozó halászati lehetőségeket. A többi állomány tekintetében a Bizottság felkérte az ICES-t, hogy szolgáltatson további információkat a fajok közötti kapcsolatokról és az elkerülhetetlen járulékos fogásokról. Miután megkapta az ICES-től a megfelelő tájékoztatást, a Bizottság frissíteni fogja a javaslatát.

Ezért a javaslat 2024-re vonatkozó gazdasági hatása jelenleg még nem becsülhető meg, azonban a halászati lehetőségek valamennyi tagállam esetében csökkenni fognak.

• Célravezető szabályozás és egyszerűsítés

A javaslat továbbra is rugalmasan kezeli a balti-tengeri halászati lehetőségekről szóló rendeletekben az elmúlt években már meghatározott kvótacsere-mechanizmusok alkalmazását. A javaslat az uniós vagy a nemzeti hatóságokra nézve nem ír elő olyan új szabályokat vagy új közigazgatási eljárásokat, amelyek az adminisztratív terhek növekedését eredményeznék.

A javaslat a 2024. évre vonatkozó éves rendeletre irányul, ennél fogva nem tartalmaz felülvizsgálati rendelkezést.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A javaslat nincs hatással az uniós költségvetésre.

5. EGYÉB ELEMEK

- **Végrehajtási tervek, valamint a nyomon követés, az értékelés és a jelentéstétel szabályai**

A teljes kifogható mennyiségek és kvóták formájában meghatározott halászati lehetőségek felhasználásának nyomon követését az 1224/2009/EK tanácsi rendelet⁵ vezette be.

- **A javaslat egyes rendelkezéseinek részletes magyarázata**

A javaslat egyes halállományok és halállománycsoportok tekintetében meghatározza a 2024-re szóló balti-tengeri halászati lehetőségeket.

⁵ A Tanács 1224/2009/EK rendelete (2009. november 20.) a közös halászati politika szabályainak betartását biztosító közösségi ellenőrző rendszer létrehozásáról, a 847/96/EK, a 2371/2002/EK, a 811/2004/EK, a 768/2005/EK, a 2115/2005/EK, a 2166/2005/EK, a 388/2006/EK, az 509/2007/EK, a 676/2007/EK, az 1098/2007/EK, az 1300/2008/EK és az 1342/2008/EK rendelet módosításáról, valamint a 2847/93/EGK, az 1627/94/EK és az 1966/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 343., 2009.12.22., 1. o.).

Az Oroszországi Föderációval közös gazdálkodás tárgyát képező állományok uniós kvótáinak meghatározása érdekében az ICES által javasolt fogásokból levonásra kerültek ezen állományok megfelelő mennyiségei. A tagállamok számára kiosztott teljes kifogható mennyiségeket és kvótákat a javaslat melléklete tartalmazza.

A Balti-tenger keleti részén élő közönségestőkehal-állomány esetében az ICES továbbra sem tudja meghatározni az F_{MFH} -tartományokat. Ezért 2024-re vonatkozóan ismét elővigyázatossági megközelítésen alapuló szakvéleményt bocsátott ki. Az ICES immár ötödik éve javasolja a Balti-tenger keleti részén élő közönségestőkehal-állomány teljes halászati tilalmát. Az ICES becslése szerint az állomány mérete 2023-ban mindössze a B_{lim} 71 %-a lesz, és középtávon még a halászat teljes tilalma esetén is az említett szint alatt fog maradni. Ezenkívül az ICES becslései szerint az állománypótlódás továbbra is alacsony. Az állományok kimerülésére tekintettel 2019 óta szigorú intézkedéseket fogadtak el. A Balti-tenger keleti részén élő közönséges tőkehal célzott halászatát a kizárólag tudományos célú halászat kivételével megtiltották, és a teljes kifogható mennyiség az elkerülhetetlen járulékos fogásokra korlátozódik annak érdekében, hogy a Balti-tengeren el lehessen kerülni az egyéb halászati tevékenységek többségének blokkolását. 2019 óta a halászati lehetőségekhez funkcionálisan kapcsolódó további korrekciós intézkedéseket fogadtak el az ívóhelyek lezárása formájában, ami az ívási csúcsidőszakra, valamint a potenciális ívóhelyekre és az ívási vándorlás potenciális területeire terjed ki. Az ívóhelyek lezárása alól kivételeket fogadtak el a kizárólag tudományos célú halászat, a passzív halászeszközöket használó egyes kisüzemi part menti halászatok és az emberi fogyasztásra szánt hering halászatának egyes eseteiben. Emellett a fő elterjedési területen 2020 óta tilos a rekreációs célú halászat, mivel a járulékos fogásokra vonatkozó teljes kifogható mennyiséghez képest jelentősek lennének az így kifogott mennyiségek. Mivel még nem telt el annyi idő a korrekciós intézkedések óta, hogy a halállomány javulása bekövetkezzen, a Bizottság a közös halászati politikáról szóló alaprendelet 16. cikkének (4) bekezdésével összhangban javasolja azok fenntartását, ugyanakkor javasolja az ívóhelyek lezárásának időszaka tekintetében a heringhalászat egyes eseteire vonatkozóan megállapított kivétel megszüntetését, tekintettel a Balti-tenger középső részén élő heringállomány célzott halászatának a megtiltására. A teljes kifogható mennyiség szintjét illetően a Bizottság információkat vár az ICES-től a Balti-tenger keleti részén élő közönségestőkehal-állomány egyéb állományokra irányuló halászat során előforduló elkerülhetetlen járulékos fogásainak a mértékére vonatkozóan. Erre a tájékoztatásra azért van szükség, mert a jelenleg rendelkezésre álló információk 2020-ból származnak, és a halászati körülmények azóta megváltoztak, különös tekintettel a sima lepényhal elmúlt években tapasztalt rendkívül nagy mértékű állománypótlódására.

A Balti-tenger nyugati részén élő közönségestőkehal-állományra vonatkozó ICES-szakvélemény évek óta jelentős bizonytalanságokat tartalmaz. A 2021-re vonatkozó szakvéleményében az ICES jelezte, hogy az állomány az előző 10 év nagy részében a B_{lim} alatt volt. Ennek eredményeként 2021-ben a Tanács úgy döntött, hogy a célzott halászatot a kizárólag tudományos célú halászat kivételével meg kell szüntetni, és a teljes kifogható mennyiséget az elkerülhetetlen járulékos fogásokra kell korlátozni annak érdekében, hogy el lehessen kerülni az egyéb halászati tevékenységek blokkolását. A Tanács ezenkívül fenntartotta vagy megerősítette a halászati lehetőségekhez funkcionálisan kapcsolódó egyéb, már meglévő korrekciós intézkedéseket. Ennek megfelelően a Tanács fenntartotta az ívóhelyek lezárását, amely az ívási csúcsidőszakra és a potenciális ívóhelyekre terjed ki, az alábbiak kivételével: i. a kizárólag tudományos célú halászat; ii. a passzív halászeszközöket használó egyes kisüzemi part menti halászatok; iii. az emberi fogyasztásra szánt hering halászatának egyes esetei; és iv. a kagylók egyes sekély vizeken történő halászata. Ezen túlmenően a Tanács a szabadidős horgászatra is kiterjesztette az ívóhelyek lezárásának időszakát. Az ívóhelyek lezárásának időszakán kívül a Tanács a szabadidős horgászatra

vonatkozó fogási korlátozást horgászónként napi egy halra csökkentette. Mivel a bizonytalanságok továbbra is fennállnak, az ICES úgy határozott, hogy a 2024-re vonatkozó szakvéleményét a 3. kategóriába tartozó, elővigyázatossági megközelítésen alapuló szakvéleménnyé minősíti vissza, és 97 %-kal csökkenti a Balti-tenger nyugati részén élő közönségstőkehal-állomány tekintetében javasolt teljes kifogott mennyiséget. Az ICES megállapította, hogy az állomány biomasszája az elmúlt 15 év nagy részében a B_{lim} alatt volt, 2022-ben pedig történelmi mélypontra került. Bár 2022 óta kismértékben nőtt, még mindig messze a B_{lim} alatt marad. Tekintettel a fogási szakvéleményben foglalt kis mennyiségre, a Bizottság a közös halászati politikáról szóló alaprendelet 16. cikkének (4) bekezdésével összhangban javasolja a szabadidős horgászat megszüntetését, a célzott halászatra vonatkozó tilalom és az ívóhelyek lezárásának a fenntartását, valamint a heringhalászat egyes eseteire vonatkozó kivétel megszüntetését, mivel a Balti-tenger nyugati és középső részén élő heringállomány halászatára vonatkozóan tilalom kerül bevezetésre. A teljes kifogható mennyiség szintjét illetően a Bizottság információkat vár az ICES-től a Balti-tenger nyugati részén élő közönségstőkehal-állomány egyéb állományokra – különösen a lepényhal-alakúakra – irányuló halászat során előforduló elkerülhetetlen járulékos fogásainak a mértékére vonatkozóan.

Az ICES már az 1990-es években megállapította, hogy a Balti-tenger térségében élő folyami lazacállományok állapota heterogén: egyes folyami lazacállományok egészségesek, mások viszont nagyon rossz állapotban vannak. Egy összehasonlító tanulmányt követően az ICES a 2022-re vonatkozó szakvéleményében első ízben állapította meg, hogy a gyenge folyami állományok védelme érdekében a fő tengermedencében az összes kereskedelmi és rekreációs célú lazacfogást le kell állítani, ezek a tevékenységek ugyanis a természetüknél fogva olyan vegyes halászatot jelentenek, amelynek keretében egészséges és gyenge folyami állományokból is fognak ki lazacot. Az ICES azonban egyúttal úgy vélte, hogy a lazac nyári vándorlása idején a Botteni-öböl és az Åland-tenger part menti területein (ICES 29N, 30 és 31 alkörzet) végzett jelenlegi célzott halászat egyelőre folytatódhatna. Ezért 2021-ben a Tanács úgy döntött, hogy a fő tengermedencében halászati tilalmat rendel el a lazac célzott halászatára vonatkozóan, és az elkerülhetetlen járulékos fogások tekintetében meghatározza a teljes kifogható mennyiséget – a kizárólag tudományos célú halászat kivételével –, a nyári időszakban azonban az említett északi part menti területeken továbbra is engedélyezi a lazac célzott halászatát. 2021 óta a Tanács a halászati lehetőségekhez funkcionálisan kapcsolódó további korrekciós intézkedéseket is elfogadott, és az alapvonalaktól számított négy tengeri mérföldön túl megtiltotta a horogsorral folytatott halászatot. Ezenkívül 2021-től kezdve a Tanács úgy határozott, hogy a rekreációs célú halászat esetében fogási korlátozást kell alkalmazni – melynek keretében minden horgász naponta csak egy lazacot foghat ki, amelynek eltávolították a zsíruszonyát – azokon a területeken és azokban az időszakokban, ahol, illetve amikor a kereskedelmi halászat tilos, továbbá a visszaengedett fogások nem megengedettek. A 2024-re vonatkozó szakvéleményében az ICES ismét kijelentette, hogy a gyenge folyami állomány védelme érdekében a fő tengermedencében meg kell szüntetni az összes kereskedelmi és rekreációs célú lazacfogást, azonban a célzott lazachalászat bizonyos feltételek mellett folytatódhat. Mivel azonban a Botteni-tenger (ICES 30 alkörzet) egyik folyami lazacállománya a vonatkozó referenciapont alatt van, az ICES úgy véli, hogy a nyári vándorlási hónapokban a part menti területeken végzett célzott halászat csak a Botteni-öbölben (ICES 31 alkörzet) lehetséges, és a teljes kifogott mennyiséget ennek megfelelően csökkenteni kell. Ennek alapján és a közös halászati politikáról szóló alaprendelet 16. cikkének (4) bekezdésével összhangban a Bizottság a következőket javasolja: i. a célzott halászatot a Botteni-öbölre kell korlátozni; ii. a teljes kifogható mennyiséget hozzá kell igazítani az ICES által javasolt szinthez; és iii. fenn kell tartani a jelenlegi korrekciós intézkedéseket.

Az ICES 2024-re vonatkozóan az elővigyázatossági megközelítésen alapuló szakvéleményt adott ki a Finn-öböl lazacállománya tekintetében. Ennek alapján a Bizottság a közös halászati politikáról szóló alaprendelet 16. cikkének (4) bekezdésével összhangban javaslatot tesz a teljes kifogható mennyiségre. A Bizottság javasolja továbbá a következők fenntartását: i. a területek közötti, korlátozott mértékű rugalmasság a két lazacállományra vonatkozó teljes kifogható mennyiség tekintetében; ii. a tengeri pisztráng négy tengeri mérföldön túli halászatának tilalma; és iii. a tengeri pisztráng vagy lazac négy tengeri mérföldön túli, horogsorral folytatott használatának tilalma.

A Botteni-öböl heringállományának értékelése az elmúlt években bizonytalan volt. A 2023-ra vonatkozó szakvéleményében az ICES csökkentette az állomány biomasszájára vonatkozó becslését, és úgy becsülte, hogy az állomány a $B_{trigger}$ -t épphogy meghaladó szintre csökkent. Az ICES jelezte, hogy ez valószínűleg a heringek méretének a csökkenésével magyarázható, amely jelenségre egyes part menti halászok már egy ideje felfigyeltek. A 2024-re vonatkozó szakvéleményében az ICES tovább csökkentette az állomány biomasszáját, amely most már a $B_{trigger}$ -alatt van. Továbbá még fogások nélkül is 9 % az esélye annak, hogy 2025-ben az állomány a B_{lim} alá csökken. Ennek alapján a Bizottság a Balti-tengerre vonatkozó többéves terv 4. cikkének (6) bekezdésével összhangban javasolja a célzott halászat megszüntetését. A teljes kifogható mennyiség szintjét illetően a Bizottság információkat vár az ICES-től a Botteni-öbölben élő heringállomány egyéb állományokra – különösen a sprattra – irányuló halászat során előforduló elkerülhetetlen járulékos fogásainak a mértékére vonatkozóan.

A Balti-tenger nyugati részén élő heringállomány mérete az ICES 2024. évi szakvéleményében foglalt becslés szerint mindössze a 2023. évi B_{lim} 71 %-ának felel meg. Ezenkívül az ICES becslése szerint a biomassza legalább 2025-ig a B_{lim} alatt fog maradni, a halászat teljes tilalma esetén is. Az állománypótlódás évek óta történelmi mélyponton van. Mivel a Balti-tenger nyugati részén élő heringállomány biomasszáját a közeljövőben egyik fogási forgatókönyv sem gyarapítaná a B_{lim} fölé, az ICES immár a hatodik egymást követő évben ismételte meg az arra vonatkozó szakvéleményét, hogy teljes halászati tilalmat kell elrendelni. 2021-ben a Tanács úgy döntött, hogy a kizárólag tudományos célú halászat és a kisüzemi part menti halászat kivételével megszünteti a célzott halászatot, és az egyéb halászati tevékenységek blokkolásának az elkerülése érdekében a teljes kifogható mennyiséget az elkerülhetetlen járulékos fogásokra korlátozza. Mivel még nem telt el annyi idő a korrekciós intézkedések óta, hogy a halállomány javulása bekövetkezzen, a Bizottság a Balti-tengerre vonatkozó többéves terv 4. cikkének (6) bekezdésével összhangban javasolja a célzott halászatra vonatkozó tilalom fenntartását és a kisüzemi part menti halászatra vonatkozó mentesség megszüntetését. A teljes kifogható mennyiség szintjét illetően a Bizottság további információkat vár az ICES-től a Balti-tenger nyugati részén élő heringállomány egyéb állományokra irányuló halászat során előforduló elkerülhetetlen járulékos fogásainak a mértékére vonatkozóan. Erre az információra azért van szükség, mert a kisüzemi halászatot meg kell tiltani, és a jelenleg rendelkezésre álló információk nem elegendők a megfelelő teljes kifogható mennyiségre vonatkozó javaslatkészítéshez.

A Balti-tenger középső részén élő heringállomány biomasszájának helyzete az elmúlt években bizonytalan volt. Az ICES ezért 2023-ban összehasonlító tanulmányt készített. Az ICES jelenlegi becslése szerint az állomány az elmúlt 30 év nagy részében – az utóbbi éveket is beleértve – a B_{lim} alatt volt. Még fogások nélkül is 22 % az esélye annak, hogy 2025-ben az állomány a B_{lim} szintje alatt marad. Ezért a Bizottság a Balti-tengerre vonatkozó többéves terv 4. cikkének (6) bekezdésével összhangban javasolja a célzott halászat megszüntetését. A teljes kifogható mennyiség szintjét illetően a Bizottság információkat vár az ICES-től a Balti-tenger középső részén élő heringállomány egyéb állományokra – különösen a sprattra – irányuló halászat során előforduló elkerülhetetlen járulékos fogásainak a mértékére vonatkozóan.

A korábbi évekhez hasonlóan az ICES által a Rigai-öbölben élő heringállomány tekintetében kiadott, 2024-re vonatkozó szakvélemény szerint a Balti-tenger középső részén élő heringállomány egy része a fő tengermedencéből a Rigai-öbölbe, a Rigai-öböl heringállományának egy része pedig a Rigai-öbölből a fő tengermedencébe vándorol. Ezenkívül a korábbi évekhez hasonlóan az ICES javasolja a vándorló heringek mennyiségének a Rigai-öböl heringállományára vonatkozó teljes kifogható mennyiségéhez történő hozzáadását, illetve az abból való levonását. 2024 tekintetében azonban a Bizottság úgy véli, hogy mivel a Balti-tenger középső részén élő heringállomány a B_{lim} alatt van, és ezért a Balti-tenger középső részén élő hering fogásait a lehető legnagyobb mértékben csökkenteni kell, annak fogásait nem lenne helyénvaló hozzáadni a Rigai-öböl heringállományára vonatkozó teljes kifogható mennyiséghez. Ezzel szemben a Bizottság úgy véli, hogy továbbra is helyénvaló levonni a Rigai-öbölből elvándorló heringállomány mennyiségét, mivel ezek a heringek már nincsenek a Rigai-öbölben. A Rigai-öböl heringállományának teljes kifogható mennyiségére vonatkozó F_{MFH} pontérték ennek következtében 23 %-kal csökken. Ennek alapján, és mivel az állomány a $B_{trigger}$ felett van, a Bizottság azt javasolja, hogy a Balti-tengerre vonatkozó többéves terv 4. cikke (5) bekezdésének c) pontjával összhangban a teljes kifogható mennyiséget a felső tartományban állapítsák meg annak érdekében, hogy a teljes kifogható mennyiség csökkenését 20 %-ra korlátozzák.

A sima lepényhalra vonatkozó teljes kifogható mennyiség a következők kombinációja: i. a 21, 22 és 23 alkörzetben élő állomány maximális fenntartható hozamára vonatkozó szakvélemény; és ii. a 24–32 alkörzetben élő állomány maximális fenntartható hozamára vonatkozó szakvélemény, amelyet az ICES 2022-ben az ICES 2. adatkategóriába tartozó MFH-szakvéleményévé minősített át. Az ICES 2024-re vonatkozó szakvéleménye szerint 2019–2021-ben mindkét állomány esetében rendkívüli állománypótlódásra került sor. Ezenkívül a kirakodott összmennyiség jelentősen csökkent, a visszadobott halak száma pedig nőtt. Figyelembe kell venni továbbá a több fajt érintő kölcsönhatásokat, mivel a közönséges tőkehal elkerülhetetlen járulékos fogás a sima lepényhal halászata során, és a járulékos fogások szintje különösen jelentős lehet, ha nem használnak szelektívebb halászeszközöket. A teljes kifogható mennyiség szintjét illetően a Bizottság információkat vár az ICES-től a közönséges tőkehal sima lepényhalra irányuló halászat során előforduló elkerülhetetlen járulékos fogásainak a mértékére vonatkozóan.

Az ICES 2024-re vonatkozó szakvéleménye szerint a spratt biomasszája a $B_{trigger}$ felett van, bár a korábbi halászati terhelés meghaladta az F_{MFH} -t, továbbá 2021-ben és 2022-ben az állománypótlódás történelmi mélyponton volt. A teljes kifogható mennyiség szintjét illetően a Bizottság információkat vár az ICES-től a különböző heringállományok spratthalászat során előforduló elkerülhetetlen járulékos fogásainak a mértékére vonatkozóan.

A 847/96/EK tanácsi rendelet további feltételeket vezetett be a teljes kifogható mennyiségek éves kezelésére vonatkozóan, ideértve a 3. és a 4. cikkben rögzített, az elővigyázatossági, illetve az analitikai teljes kifogható mennyiségek hatálya alá tartozó állományok tekintetében előírt rugalmassági rendelkezéseket is. A hivatkozott rendelet 2. cikke értelmében a teljes kifogható mennyiségek rögzítésekor a Tanács határoz arról, hogy mely állományok esetében nem alkalmazandó a 3. és a 4. cikk, figyelembe véve különösen az állományok biológiai állapotát. A közös halászati politikáról szóló alaprendelet 15. cikkének (9) bekezdése ezenkívül az egymást követő évek közötti rugalmassági mechanizmust vezet be a kirakodási kötelezettség hatálya alá tartozó valamennyi állomány vonatkozásában. Ezért annak érdekében, hogy elkerülhető legyen a túlzott rugalmasság, amely gyengítené az élő tengeri biológiai erőforrások észszerű és felelősségteljes kiaknázásának elvét, valamint megnehezítené a közös halászati politika célkitűzéseinek elérését, egyértelművé kell tenni,

hogy a 847/96/EK rendelet 3. és 4. cikke csak akkor alkalmazható, ha a tagállamok nem alkalmazzák az egymást követő évek közötti rugalmasságnak a közös halászati politikáról szóló alaprendelet 15. cikkének (9) bekezdésében előírt elvét.

A Bizottság javasolja továbbá az (EU) 2023/194 tanácsi rendelet módosítását a norvég tőkehalra vonatkozó teljes kifogható mennyiség meghatározása érdekében, amelynek halászati éve 2023. november 1-jén kezdődik. Az ICES szakvéleményének 2023. október 9-re várható közzétételéig és az Egyesült Királysággal folytatott konzultációkig a teljes kifogható mennyiség „*p.m.*” (*pro memoria*) bejegyzésben kerül meghatározásra.

Javaslat

A TANÁCS RENDELETE

a bizonyos halállományok és halállománycsoportok tekintetében a Balti-tengeren alkalmazandó halászati lehetőségeknek a 2024. évre történő meghatározásáról, valamint az (EU) 2023/194 rendeletnek az egyéb vizekre vonatkozó egyes halászati lehetőségek tekintetében történő módosításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 43. cikke (3) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

mivel:

- (1) Az 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet¹ értelmében állományvédelmi intézkedéseket kell elfogadni a rendelkezésre álló tudományos, műszaki és gazdasági szakvélemények figyelembevételével, ideértve adott esetben a Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság (HTMGB) és egyéb tanácsadó szervek által készített jelentéseket, valamint a tanácsadó testületektől kapott szakvéleményeket.
- (2) A Tanácsnak a halászati lehetőségek meghatározására és elosztására irányuló intézkedéseket – többek között adott esetben bizonyos, e halászati lehetőségekkel funkcionálisan összefüggő feltételeket – kell elfogadnia. Az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkének (4) bekezdése szerint a halászati lehetőségeket a közös halászati politikának az említett rendelet 2. cikkének (2) bekezdésében meghatározott célkitűzéseivel összhangban kell rögzíteni. Az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkének (1) bekezdése szerint a halászati lehetőségeket úgy kell elosztani a tagállamok között, hogy az egyes tagállamok által folytatott halászati tevékenységek viszonylagos stabilitása valamennyi állomány, illetve halászat tekintetében biztosított legyen.
- (3) Ezért a teljes kifogható mennyiségeket (TAC-okat) – az 1380/2013/EU rendeletnek megfelelően – a rendelkezésre álló tudományos szakvélemények alapján, a biológiai és a társadalmi-gazdasági hatások figyelembevételével kell meghatározni, biztosítva ugyanakkor a halászati ágazatok közötti méltányos bánásmódot és figyelembe véve az érdekeltekkel folytatott konzultációk során megfogalmazott véleményeket.
- (4) Az (EU) 2016/1139 európai parlamenti és tanácsi rendelet² többéves tervet hoz létre a közönséges tőkehal, a hering és a spratt balti-tengeri állományaira és ezek halászatára

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 1380/2013/EU rendelete (2013. december 11.) a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 354., 2013.12.28., 22. o.).

² Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1139 rendelete (2016. július 6.) a közönséges tőkehal, a hering és a spratt balti-tengeri állományaira és a halászatukra vonatkozó többéves terv létrehozásáról, a

vonatkozóan. A terv célja annak biztosítása, hogy a tengerek élő biológiai erőforrásainak kiaknázása helyreállítsa, és olyan szinten tartsa a halászott fajok állományait, amely meghaladja a maximális fenntartható hozamot (MFH) biztosító szintet. Az 1380/2013/EU rendelet értelmében a halászati lehetőségeket az említett többéves tervek hatálya alá tartozó állományok esetében az adott tervekben szereplő szabályokkal összhangban kell meghatározni.

- (5) Az (EU) 2016/1139 rendelet 4. cikkének (1) bekezdésével összhangban a rendelet 1. cikkében felsorolt állományokra vonatkozó halászati lehetőségeket úgy kellett meghatározni, hogy a lehető leghamarabb, fokozatosan és egyre növekvő jelleggel legkésőbb 2020-ig elérhető legyen a maximális fenntartható hozamnak megfelelő tartományokban kifejezett halászati mortalitás. Az érintett balti-tengeri állományokra vonatkozó 2024. évi fogási korlátokat ezért az említett rendelettel létrehozott többéves terv szabályaival és célkitűzéseivel összhangban kell megállapítani.
- (6) A Nemzetközi Tengerkutató Tanács (ICES) 2023. május 31-én közzétette a balti-tengeri állományokra vonatkozó éves szakvéleményét³.
- (7) Egyes állományok tekintetében az ICES teljes halászati tilalmat javasol a szakvéleményében. Azonban ha az említett állományokra vonatkozó teljes kifogható mennyiségek a tudományos szakvéleményekben megjelölt értékek szerint kerülnek megállapításra, az a kötelezettség, amely szerint a vegyes halászatban az összes fogást – ideértve az említett állományokból származó járulékos fogásokat is – ki kell rakodni, ahhoz a jelenséghez vezet, hogy a blokkoló kvóta hatálya alá tartozó fajok esetében a kvóta kimerítése a halászati tevékenység leállítását idézi elő. Annak érdekében, hogy megfelelő egyensúlyt lehessen teremteni egyrészt a halászat folytatása (tekintettel a halászat leállításának potenciálisan súlyos társadalmi-gazdasági következményeire), másrészt pedig az említett állományok vonatkozásában a jó biológiai állapot elérésének szükségessége között, valamint figyelembe véve, hogy a vegyes halászatban nehéz valamennyi állományt a maximális fenntartható hozam szintjén halászni, helyénvaló külön teljes kifogható mennyiségeket megállapítani az említett állományok járulékos fogásaira vonatkozóan. Ezeket a teljes kifogható mennyiségeket olyan szinteken kell megállapítani, amelyek biztosítják az említett állományok mortalitásának csökkenését, valamint ösztönzik a szelektivitás javítását és a szóban forgó állományok járulékos fogásainak elkerülését. Annak érdekében, hogy csökkenjen a járulékos fogásokra vonatkozó teljes kifogható mennyiségek hatálya alá tartozó állományokból kifogott egyedek mennyisége, az említett állományokhoz tartozó halak fogására irányuló halászati tevékenységek esetében a halászati lehetőségeket olyan szinten kell megállapítani, amely elősegíti, hogy a veszélyeztetett állományok biomasszája fenntartható szintekre álljon vissza. Emellett az illegális visszadobás gyakorlatának megakadályozása céljából a halászati lehetőségekhez szorosan kapcsolódó technikai és ellenőrzési intézkedéseket kell megállapítani.
- (8) Az ICES becslése szerint a Balti-tenger keleti részén élő közönségstőkehal-állomány biomasszája továbbra is a szaporodóképes állomány biomasszájára vonatkozó határérték referenciapontja alatt van, amely alatt csökkenhet a szaporodóképesség (B_{lim}), és a biomassza 2022-höz képest alig nőtt. Az ICES ezért immár ötödik éve javasolja a Balti-tenger keleti részén élő közönségstőkehal-állomány halászatának

2187/2005/EK tanácsi rendelet módosításáról és az 1098/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 191., 2016.7.15., 1. o.).

³ <https://doi.org/10.17895/ices.pub.c.6398177>

megszüntetését⁴. Ilyen körülmények között az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkének (4) bekezdése értelmében helyénvaló fenntartani a célzott halászat tilalmát és az ahhoz funkcionálisan kapcsolódó korrekciós intézkedéseket, azonban meg kell szüntetni az ívóhelyek lezárásának időszaka tekintetében az emberi fogyasztásra szánt hering halászatának egyes eseteire vonatkozóan megállapított kivételt, tekintettel a Balti-tenger középső részén élő heringállomány célzott halászatának a megtiltására. Az elkerülhetetlen járulékos fogásokra vonatkozó halászati lehetőségeket alacsony szinten kell meghatározni, és egyúttal el kell kerülni a „blokkoló kvóta hatálya alá tartozó fajok” jelenségét.

- (9) A Balti-tenger nyugati részén élő közönségstőkehal-állomány tekintetében az ICES a vonatkozó szakvéleményben továbbra is fennálló bizonytalanságok miatt az elővigyázatossági megközelítésen alapuló szakvéleménnyé minősítette vissza a szakvéleményét⁵. Jelenleg úgy tűnik, hogy az állomány az elmúlt 15 év nagy részében a B_{lim} alatt volt, 2022-ben pedig történelmi mélypontra került. Az elővigyázatossági megközelítésen alapuló szakvéleményben meghatározott fogási mennyiség rendkívül alacsony. Ilyen körülmények között az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkének (4) bekezdése értelmében helyénvaló fenntartani a célzott halászat tilalmát és az ahhoz funkcionálisan kapcsolódó korrekciós intézkedéseket, azonban meg kell szüntetni az emberi fogyasztásra szánt hering halászatának egyes eseteire vonatkozó kivételt, tekintettel a Balti-tenger középső részén élő heringállomány célzott halászatának a megtiltására. Ezenkívül célszerű megszüntetni a rekreációs célú halászatot. Az elkerülhetetlen járulékos fogásokra vonatkozó halászati lehetőségeket alacsony szinten kell meghatározni, és egyúttal el kell kerülni a „blokkoló kvóta hatálya alá tartozó fajok” jelenségét.
- (10) Az ICES 22–31 alkörzetben élő lazac tekintetében az ICES fenntartotta a teljes halászati tilalomra vonatkozó szakvéleményét, és a célzott nyári part menti halászat folytatásának lehetőségét az ICES 31 alkörzetre korlátozta, a fogási szakvéleményét pedig ennek megfelelően csökkentette⁶. Ilyen körülmények között az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkének (4) bekezdése értelmében helyénvaló az ICES szakvéleményével összhangban módosítani a halászterületet és a halászati lehetőségek szintjét, valamint fenntartani az azokhoz funkcionálisan kapcsolódó korrekciós intézkedéseket.
- (11) Az ICES 32 alkörzet part menti halászati lehetőségeinek maradéktalan kihasználása érdekében a lazac tekintetében 2019-ben – az ICES 22–31 alkörzet és az ICES 32 alkörzet között – körzetek közötti korlátozott rugalmasság került bevezetésre⁷. Tekintettel az e két állományra vonatkozó halászati lehetőségekben bekövetkezett változásokra, célszerű fenntartani ezt a rugalmasságot.
- (12) A tengeri pisztrángnak az alapvonalaktól mért négy tengeri mérföldön túli halászatára vonatkozó tilalom bevezetése, valamint a tengeri pisztráng járulékos fogásainak a tengeri pisztráng és a lazac együttes fogásának a 3 %-ára történő korlátozása hozzájárult a lazachalászatban a fogások korábban jelentős mértékű – különösen tengeripisztráng-fogásként történő – téves bejelentésének jelentős csökkenéséhez. A téves jelentések számának alacsony szinten tartása érdekében ezért célszerű fenntartani a meglévő korlátozásokat.

⁴ <https://doi.org/10.17895/ices.advice.21820497>

⁵ <https://doi.org/10.17895/ices.advice.21820494>

⁶ <https://doi.org/10.17895/ices.advice.21820596>

⁷ <https://doi.org/10.17895/ices.advice.21820602>

- (13) A közönséges tőkehal és a lazac rekreációs célú halászatára vonatkozó intézkedések, valamint a tengeripisztráng- és a lazacállományok védelmére irányuló intézkedések nem érinthetik az 1380/2013/EU rendelet 19. és 20. cikke szerinti szigorúbb nemzeti intézkedéseket.
- (14) A Botteni-öböl heringállománya esetében az ICES csökkentette a biomasszát, amely jelenleg azon referenciapont alatt van, amely alatt megfelelő állománygazdálkodási intézkedéseket kell hozni ($B_{trigger}$)⁸. Ezenkívül az ICES megállapította, hogy még fogások nélkül is 9 % az esélye annak, hogy 2025-ben az állomány a B_{lim} alá csökken. Ilyen körülmények között az (EU) 2016/1139 rendelet 4. cikkének (6) bekezdése szerint helyénvaló megszüntetni a célzott halászatot, és az elkerülhetetlen járulékos fogásokra vonatkozó halászati lehetőségeket célszerű alacsony szinten meghatározni, egyúttal elkerülve a „blokkoló kvóta hatálya alá tartozó fajok” jelenségét.
- (15) Az ICES becslése szerint ugyan a Balti-tenger nyugati részén élő heringállomány biomasszája nőtt, mindössze a B_{lim} ⁹ 71 %-ának felel meg. Ezenkívül az állománypótlódás továbbra is történelmi mélyponton van, és a biomassza várhatóan 2025-ben sem fog olyan mértékben helyreállni, hogy a B_{lim} szint fölé kerüljön. Az ICES ezért már a hatodik egymást követő évben javasolja a Balti-tenger nyugati részén élő hering halászatának a megszüntetését. Ilyen körülmények között az (EU) 2016/1139 rendelet 4. cikkének (6) bekezdése értelmében célszerű fenntartani a célzott halászatra vonatkozó tilalmat, valamint megszüntetni a kisüzemi halászatra vonatkozó kivételt. Az elkerülhetetlen járulékos fogásokra vonatkozó halászati lehetőségeket alacsony szinten kell meghatározni, és egyúttal el kell kerülni a „blokkoló kvóta hatálya alá tartozó fajok” jelenségét.
- (16) Az ICES jelenlegi becslése szerint a Balti-tenger középső részén élő heringállomány az elmúlt 30 év nagy részében – az utóbbi éveket is beleértve – a B_{lim} alatt volt¹⁰. Továbbá még fogások nélkül is 22 % az esélye annak, hogy az állomány 2025-ben is a B_{lim} alatt marad. Ilyen körülmények között az (EU) 2016/1139 rendelet 4. cikkének (6) bekezdése szerint helyénvaló megszüntetni a célzott halászatot, és az elkerülhetetlen járulékos fogásokra vonatkozó halászati lehetőségeket célszerű alacsony szinten meghatározni, egyúttal elkerülve a „blokkoló kvóta hatálya alá tartozó fajok” jelenségét.
- (17) Az ICES becslése szerint a Rigai-öböl heringállományának biomasszája meghaladja a $B_{trigger}$ szintjét, a halászati terhelés pedig az F_{MFH} értékének¹¹. felel meg. Ezenkívül az ICES becslése szerint ez az állomány keveredik a Balti-tenger középső részén élő heringállománnyal. Az ICES becslései alapján ezt a keveredést korábban figyelembe vették a vonatkozó halászati lehetőségek meghatározásakor. Tekintettel azonban a Balti-tenger középső részén élő heringállomány állapotára, a Balti-tenger középső részén élő azon heringek mennyiségét, amelyek a Rigai-öbölbe vándorolnak, nem kell hozzáadni a Rigai-öbölben élő heringállomány 2024-re vonatkozó teljes kifogható mennyiségéhez. Ilyen körülmények között helyénvaló a halászati lehetőségeket a felső tartományban meghatározni annak érdekében, hogy az (EU) 2016/1139 rendelet 4. cikke (5) bekezdésének c) pontja szerint az egymást követő évek tekintetében legfeljebb 20 %-os változásra kerüljön sor.

⁸ <https://doi.org/10.17895/ices.advice.21820521>

⁹ <https://doi.org/10.17895/ices.advice.21907944>

¹⁰ <https://doi.org/10.17895/ices.advice.23310368>

¹¹ <https://doi.org/10.17895/ices.advice.21820512>

- (18) A sima lepényhállal kapcsolatban az ICES úgy véli, hogy annak halászatában a közönséges tőkehal járulékos fogására kerül sor¹². Emellett jelentősen nőtt a sima lepényhal visszadobási aránya. Ezért helyénvaló figyelembe venni ezeket a tényezőket, és ennek megfelelően meghatározni a sima lepényhalra vonatkozó halászati lehetőségeket.
- (19) Az ICES becslése szerint a spratt biomasszája meghaladja a B_{trigger} -t, azonban 2014 óta nem került sor jelentős állománypótlódásra. Ráadásul az ICES becslései szerint 2021-ben és 2022-ben az állománypótlódás történelmi mélyponton volt¹³. Ezenkívül a sprattot gyakran a heringgel együtt halásszák vegyes halászat keretében. Ezért helyénvaló figyelembe venni ezeket a tényezőket, és ennek megfelelően meghatározni a sprattra vonatkozó halászati lehetőségeket.
- (20) Az e rendeletben meghatározott halászati lehetőségek igénybevétele az 1224/2009/EK tanácsi rendelet¹⁴ és különösen annak a fogások és a halászati erő kifejtés nyilvántartásáról szóló 33. cikke, valamint a halászati lehetőségek kimerülésére vonatkozó adatok Bizottsághoz történő továbbításáról szóló 34. cikke hatálya alá tartozik. Ezért e rendeletben meg kell határozni azokat a kódokat, amelyeket az e rendelet hatálya alá tartozó állományok kirakodásairól a Bizottság felé teljesítendő adatszolgáltatás során a tagállamoknak használniuk kell.
- (21) A 847/96/EK tanácsi rendelet¹⁵ kiegészítő feltételeket vezetett be a teljes kifogható mennyiségek éves kezelésére vonatkozóan, ideértve a 3. és a 4. cikkében rögzített, az elővigyázatossági, illetve az analitikai teljes kifogható mennyiségek hatálya alá tartozó állományok tekintetében előírt rugalmassági rendelkezéseket is. Az említett rendelet 2. cikke értelmében a teljes kifogható mennyiségek rögzítésekor a Tanács határoz arról, hogy – különösen az állományok biológiai állapota alapján – mely állományok esetében nem alkalmazandó a 3. és a 4. cikk. Ezenkívül az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (9) bekezdése az egymást követő évek közötti rugalmassági mechanizmust vezet be a kirakodási kötelezettség hatálya alá tartozó valamennyi állomány vonatkozásában. Ezért annak érdekében, hogy elkerülhető legyen a túlzott rugalmasság – amely gyengítené az élő tengeri biológiai erőforrások észszerű és felelősségteljes kiaknázásának elvét, akadályozná a közös halászati politika célkitűzéseinek az elérését, valamint az állományok biológiai állapotának a romlását idézné elő –, egyértelművé kell tenni, hogy a 847/96/EK rendelet 3. cikkének (2) és (3) bekezdése, valamint 4. cikke csak abban az esetben alkalmazandó az analitikai TAC-okra, ha nem alkalmazzák az egymást követő évek közötti rugalmasság 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (9) bekezdésében előírt elvét.
- (22) A Balti-tenger keleti és nyugati részén élő közönségstőkehal-állomány, valamint a Balti-tenger nyugati és középső részén élő heringállomány biomasszája a B_{lim} alatt van. A Botteni-öbölben élő heringállomány biomasszája a B_{trigger} alatt van, és 2024-

¹² <https://doi.org/10.17895/ices.advice.21820533> és <https://doi.org/10.17895/ices.advice.21820539>

¹³ <https://doi.org/10.17895/ices.advice.21820581>

¹⁴ A Tanács 1224/2009/EK rendelete (2009. november 20.) a közös halászati politika szabályainak betartását biztosító uniós ellenőrző rendszer létrehozásáról, a 847/96/EK, a 2371/2002/EK, a 811/2004/EK, a 768/2005/EK, a 2115/2005/EK, a 2166/2005/EK, a 388/2006/EK, az 509/2007/EK, a 676/2007/EK, az 1098/2007/EK, az 1300/2008/EK és az 1342/2008/EK rendelet módosításáról, valamint a 2847/93/EGK, az 1627/94/EK és az 1966/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 343., 2009.12.22., 1. o.).

¹⁵ A Tanács 847/96/EK rendelete (1996. május 6.) a teljes kifogható mennyiség és kvóták éves kezelésére vonatkozó kiegészítő feltételek bevezetéséről (HL L 115., 1996.5.9., 3. o.).

ben várhatóan nagyon közel kerül a B_{lim} -hez. Ezen állományok esetében 2024-ben csak a járulékos fogások és tudományos célú halászat engedélyezett. Ezért, valamint tekintettel a balti-tengeri ökoszisztéma viszonylag alacsony rezilienciájára, a vonatkozó teljes kifogható mennyiségekben kvótahányaddal rendelkező tagállamok vállalták, hogy az említett állományok tekintetében 2024-ben nem alkalmazzák az egymást követő évek közötti rugalmasság 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (9) bekezdésében előírt elvét annak érdekében, hogy a 2024. évi fogások ne haladják meg a vonatkozó teljes kifogható mennyiségeket. Ezenkívül az ICES 22–30 alkörzetben a folyami lazacállományok csaknem teljes biomasszája a kétéveslazac-termelésre vonatkozó referenciapont (R_{lim}) alatt van, és ezen a területen csak a járulékos fogások és a tudományos célú halászat megengedett 2024-ben. Ezért 2024-re nézve az érintett tagállamok a fő tengermedencében kifogott lazacállomány tekintetében is hasonló kötelezettséget vállaltak az egymást követő évek közötti rugalmasságra vonatkozóan.

- (23) *[beillesztendő szöveg a norvég tőkehalra vonatkozóan: Az (EU) 2023/194 tanácsi rendelet¹⁶ az ICES 3a körzetben, az ICES 4 alterület egyesült királysági és uniós vizein, valamint az ICES 2a körzet egyesült királysági vizein 2023. október 31-ig meghatározza a norvég tőkehalra vonatkozó halászati lehetőségeket. A norvég tőkehal halászati időnye november 1-jétől október 31-ig tart. Annak érdekében, hogy a halászat 2023. november 1-jén megkezdődhessen, az új tudományos szakvélemények alapján és az Egyesült Királysággal folytatott konzultációt követően az ICES 3a körzetben, az ICES 4 alterület egyesült királysági és uniós vizeiben, valamint az ICES 2a körzet egyesült királysági vizeiben élő norvég tőkehal tekintetében a 2023. november 1-jétől 2023. december 31-ig tartó időszakra vonatkozóan ideiglenes teljes kifogható mennyiséget kell meghatározni. Ezt az ideiglenes teljes kifogható mennyiséget az ICES 2023. október 9-én közzétételre kerülő szakvéleményével összhangban kell megállapítani¹⁷.]*
- (24) *[beillesztendő szöveg: egyéb módosítások].*
- (25) Ezért az (EU) 2023/194 rendeletet ennek megfelelően módosítani kell.
- (26) A halászati tevékenységek folyamatossága érdekében e rendelet Balti-tengerre vonatkozó rendelkezéseit 2024. január 1-jétől kell alkalmazni. Azonban az ICES 3a körzetben, az ICES 4 alterület egyesült királysági és uniós vizeiben és az ICES 2a körzet egyesült királysági vizeiben élő norvég tőkehal tekintetében 2023. november 1-jétől 2024. október 31-ig – azaz a norvég tőkehal halászati időnye alatt – kell alkalmazni ezt a rendeletet. A sürgősségre tekintettel e rendeletnek a kihirdetését követően azonnal hatályba kell lépnie,

¹⁶ A Tanács (EU) 2023/194 rendelete (2023. január 30.) bizonyos halállományok tekintetében az uniós vizeken, valamint az uniós halászhajók tekintetében egyes nem uniós vizeken alkalmazandó halászati lehetőségeknek a 2023. évre történő meghatározásáról, valamint egyes mélytengeri halállományok tekintetében az ilyen halászati lehetőségeknek a 2023. És 2024. évre történő meghatározásáról (HL L 28., 2023.1.31., 1. o.).

¹⁷ *[Beillesztendő szöveg: az ICES 2023. október 9-én közzéteendő szakvéleménye].*

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy

Ez a rendelet bizonyos balti-tengeri halállományok és halállománycsoportok tekintetében meghatározza a 2024. évi halászati lehetőségeket, és az egyéb vizekben élő állományok vonatkozásában meghatározott bizonyos halászati lehetőségek tekintetében módosítja az (EU) 2023/194 rendeletet.

2. cikk

Hatály

- (1) Ezt a rendeletet a Balti-tengeren tevékenységet folytató uniós haláshajókra kell alkalmazni.
- (2) A rendelet a rekreációs célú halászatra is alkalmazandó, amennyiben arra a vonatkozó rendelkezések kifejezetten hivatkoznak.

3. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában az 1380/2013/EU rendelet 4. cikkében szereplő fogalommeghatározások érvényesek.

Emellett a következő fogalommeghatározások alkalmazandók:

1. „alkörzet”: a Nemzetközi Tengerkutatási Tanács (ICES) által meghatározott balti-tengeri alkörzet, a 218/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet¹⁸ III. mellékletében meghatározottaknak megfelelően;
2. „teljes kifogható mennyiség (TAC)”:
 - a) az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (4)–(7) bekezdése értelmében a kirakodási kötelezettség alól mentesülő halászati tevékenységek keretében az egyes állományokból évente kirakodható halmennyiség;
 - b) minden más halászatban az egyes állományokból évente kifogható halmennyiség;
3. „kvóta”: a teljes kifogható mennyiségnek az Unió, valamely tagállam vagy valamely harmadik ország részére kiosztott hányada;
4. „rekreációs célú halászat”: a tengerek biológiai erőforrásainak nem kereskedelmi célú kiaknázására irányuló – például szabadidős, turisztikai vagy sportolási célú – halászati tevékenység;

¹⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 218/2009/EK rendelete (2009. március 11.) az Atlanti-óceán északkeleti részén halászatot folytató tagállamok névleges fogási statisztikájának benyújtásáról (HL L 87., 2009.3.31., 70. o.).

5. „analitikai értékelés”: egy adott állomány alakulásának az állomány biológiai jellemzőin és kiaknázási mértékén alapuló mennyiségi értékelése (ideértve a helyettesítő mutatókon alapuló értékelést is), amely a tudományos vizsgálat szerint megfelelő minőségű ahhoz, hogy tudományos szakvéleményként szolgáljon;
6. „analitikai TAC”: olyan TAC, amelyre vonatkozóan analitikai értékelés áll rendelkezésre.

II. FEJEZET

HALÁSZATI LEHETŐSÉGEK

4. cikk

A teljes kifogható mennyiségek és elosztásuk

A teljes kifogható mennyiségeket, a kvótákat és adott esetben a hozzájuk funkcionálisan kapcsolódó intézkedéseket a melléklet tartalmazza.

5. cikk

A halászati lehetőségek elosztására vonatkozó különös rendelkezések

- (1) A halászati lehetőségeknek az e rendeletben meghatározott, tagállamok közötti elosztása nem érinti a következőket:
 - a) az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkének (8) bekezdése alapján végrehajtott cserék;
 - b) az 1224/2009/EK rendelet 37. cikke alapján végrehajtott levonások és újraelosztások;
 - c) a 847/96/EK rendelet 3. cikke és az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (9) bekezdése szerint engedélyezett további kirakodások;
 - d) a 847/96/EK rendelet 4. cikkével összhangban visszatartott és az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (9) bekezdése alapján átcsoportosított mennyiségek;
 - e) az 1224/2009/EK rendelet 105., 106. és 107. cikke alapján végrehajtott levonások.
- (2) Az elővigyázatossági vagy analitikai TAC-ok hatálya alá tartozó állományokat e rendelet melléklete állapítja meg a TAC-oknak és a kvótáknak a 847/96/EK rendeletben előírt éves kezelése céljából.
- (3) Az e rendelet mellékletében foglalt eltérő rendelkezés hiányában a 847/96/EK rendelet 3. cikke az elővigyázatossági TAC hatálya alá tartozó állományokra, az említett rendelet 3. cikkének (2) és (3) bekezdése, valamint 4. cikke pedig az analitikai TAC hatálya alá tartozó állományokra alkalmazandó.
- (4) A 847/96/EK rendelet 3. és 4. cikke nem alkalmazandó, ha valamely tagállam az egymást követő évek közötti rugalmasságnak az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke (9) bekezdésében meghatározott elvét alkalmazza.

6. cikk

A fogások és a járulékos fogások kirakodásának feltételei

Annak érdekében, hogy el lehessen térni a fogásoknak az érintett kvótába való beleszámítására vonatkozó, az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (8) bekezdésében előírt kötelezettségtől, e rendelet melléklete meghatározza a nem célfajoknak a szóban forgó cikkben említett, biztonságos biológiai határértékeken belüli állományait.

7. cikk

Lezárások a közönséges tőkehalak ívásának védelme érdekében

- (1) Május 1. és augusztus 31. között bármilyen típusú halászeszközzel tilos halászni az ICES 25 és 26 alkörzetben.
- (2) Az (1) bekezdésben meghatározott tilalom nem alkalmazandó a következő esetekben:
 - a) kizárólag tudományos vizsgálatok céljából folytatott halászati műveletek, feltéve, hogy e vizsgálatokat az (EU) 2019/1241 rendelet 25. cikkében rögzített feltételek szerint végzik el;
 - b) az illetékes nemzeti hatóságok által kibocsátott hivatalos tengertérkép koordinátái szerint 20 méternél kisebb vízmélységű területeken kopolyúhálóval, állítóhálóval, tükrőhálóval, fenéken rögzített horogsorral, horogsorral, sodortatott horogsorral, kézi horogsorral és orsós felszereléssel vagy hasonló passzív halászeszközzel halászó, 12 méter teljes hosszúságot el nem érő uniós halászhajók.
- (3) Tilos bármilyen típusú halászeszközzel halászni január 15. és március 31. között a 22 és 23 alkörzetben, május 15. és augusztus 15. között pedig a 24 alkörzetben.
- (4) A (3) bekezdésben meghatározott tilalom nem alkalmazandó a következő esetekben:
 - a) kizárólag tudományos vizsgálatok céljából folytatott halászati műveletek, feltéve, hogy e vizsgálatokat az (EU) 2019/1241 rendelet 25. cikkében rögzített feltételek szerint végzik el;
 - b) az illetékes nemzeti hatóságok által kibocsátott hivatalos tengertérkép koordinátái szerint 20 méternél kisebb vízmélységű területeken kopolyúhálóval, állítóhálóval, tükrőhálóval, fenéken rögzített horogsorral, horogsorral, sodortatott horogsorral, kézi horogsorral és orsós felszereléssel vagy hasonló passzív halászeszközzel halászó, 12 méter teljes hosszúságot el nem érő uniós halászhajók;
 - c) az illetékes nemzeti hatóságok által kibocsátott hivatalos tengeri térkép koordinátái szerint a 22 alkörzet 20 méternél kisebb vízmélységű területein kotróhálóval kéthéjú kagylókra halászó uniós halászhajók.
- (5) A (2) bekezdés b) pontjában és a (4) bekezdés b) vagy c) pontjában említett uniós halászhajók parancsnokainak biztosítaniuk kell, hogy halászati tevékenységüket az illetékes tagállam ellenőrző hatóságai bármikor nyomon követhessék.

8. cikk

A közönséges tőkehalra irányuló, a 22–26 alkörzetben folytatott rekreációs célú halászatra vonatkozó intézkedések

A 22–26 alkörzetben tilos a közönséges tőkehal rekreációs célú halászata.

9. cikk

A 22–31 alkörzetben folytatott rekreációs célú lazachalászatra vonatkozó intézkedések

- (1) A 22–31 alkörzetben tilos a lazac rekreációs célú halászata. A lazac valamennyi véletlenül kifogott példányát azonnal vissza kell engedni a tengerbe.
- (2) Az (1) bekezdéstől eltérve, a következő kumulatív feltételek teljesülése esetén engedélyezni kell a lazac rekreációs célú halászatát:
 - a) rekreációs célú halászat keretében minden halász kifoghat és megtarthat naponta legfeljebb egy olyan lazacot, amelynek eltávolították a zsíruszonyát;
 - b) az első olyan lazac kifogása után, amelynek eltávolították a zsíruszonyát, a halásznak az adott nap hátralévő részére abba kell hagynia a lazachalászatot;
 - c) valamennyi halfaj minden megtartott egyedét egészben ki kell rakodni.
- (3) Az (1) bekezdéstől való további eltérésként a 31 alkörzetben, az alapvonalaktól számított négy tengeri mérföldön belüli területeken május 1-jétől augusztus 31-ig megengedett a lazac rekreációs célú halászata.
- (4) Ez a cikk nem érinti az 1380/2013/EU rendelet 19. és 20. cikke alapján elfogadott szigorúbb nemzeti intézkedéseket.

10. cikk

A 22–32 alkörzetben élő tengeripisztráng- és lazacállomány védelmére irányuló intézkedések

- (1) Az uniós halászhajók nem halászhatnak tengeri pisztrángra a 22–32 alkörzetben az alapvonalaktól számított négy tengeri mérföldön túl. A 32 alkörzetben az alapvonalaktól számított négy tengeri mérföldön túl folytatott lazachalászat során a tengeri pisztráng járulékos fogásai nem haladhatják meg a bármely pillanatban a fedélzeten tartott vagy az egyes halászati utak után kirakodott összes lazac és tengeri pisztráng 3 %-át.
- (2) A 22–31 alkörzetben az alapvonalaktól számított négy tengeri mérföldön túl tilos a tengeri pisztráng és a lazac horogsorral történő halászata.
- (3) Ez a cikk nem érinti az 1380/2013/EU rendelet 19. és 20. cikke alapján elfogadott szigorúbb nemzeti intézkedéseket.

11. cikk

Adattovábbítás

Amikor a tagállamok az 1224/2009/EK rendelet 33. és 34. cikke alapján megküldik a Bizottságnak az állományok kifogott vagy kirakodott mennyiségeire vonatkozó adatokat, az e rendelet mellékletében meghatározott állománykódokat használják.

III. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

12. cikk

Az (EU) 2023/194 rendelet módosítása

Az (EU) 2023/194 rendelet a következőképpen módosul:

1. Az IA. melléklet B. részében a norvég tőkehalnak (*Trisopterus esmarkii*) az ICES 3a körzetben, valamint az ICES 4 alterület egyesült királysági és uniós vizein, továbbá az ICES 2a körzet egyesült királyságbeli vizein folytatott halászatára vonatkozó halászati lehetőségeket ismertető táblázat helyébe a következő táblázat lép:

”

Faj:	norvég tőkehal és a kapcsolódó járulékos fogások				Övezet:	3a.; az ICES 4 alterület egyesült királysági és uniós vizei; a 2a körzet egyesült királysági vizei (NOP/2A3A4.)
	Trisopterus esmarkii					
Év	2023		2024			
Dánia	46 929	(1)(3)	pro memoria	(1)(6)	Analitikai TAC A 847/96/EK rendelet 3. cikkének (2) és (3) bekezdése nem alkalmazandó A 847/96/EK rendelet 4. cikke nem alkalmazandó	
			(p.m.)			
Németország	9	(1)(2)(3)	p.m.	(1)(2)(6)		
Hollandia	35	(1)(2)(3)	p.m.	(1)(2)(6)		
Unió	46 973	(1)(3)	p.m.	(1)(6)		
Egyesült Királyság	11 439	(2)(3)	p.m.	(2)(6)		
Norvégia	0	(4)	p.m.	(4)		
Feröer szigetek	0	(5)	p.m.	(5)		
TAC	58 412					
(1)	A kvóta legfeljebb 5 %-át a foltos tőkehal és a vékonybajszú tőkehal járulékos fogásai is képezhetik (OT2/*2A3A4). A foltos tőkehalnak és a vékonybajszú tőkehalnak a kvótába e rendelkezés alapján beleszámított járulékos fogásai, valamint bizonyos fajoknak a kvótába az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (8) bekezdése szerint beleszámított járulékos fogásai együttesen nem haladhatják meg a kvóta 9 %-át.					
(2)	A kvóta kizárólag a 2a., 3a. és 4. övezet egyesült királysági és uniós vizein halászható.					
(3)	Kizárólag 2022. november 1-jétől 2023. október 31-ig halászható.					
(4)	Szelektáló rácsot kell használni.					
(5)	Szelektáló rácsot kell használni. Beleértendő az elkerülhetetlen járulékos fogások maximum 15 %-a (NOP/*2A3A4), amelyet bele kell számítani e kvótába.					
(6)	2023. november 1-jétől 2024. október 31-ig halászható.					

”;

[beillesztendő szöveg].

13. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2024. január 1-jétől december 31-ig kell alkalmazni.

A második bekezdéstől eltérve:

- a) a 12. cikk 1. pontját 2023. november 1-jétől 2024. október 31-ig kell alkalmazni;

b) [beillesztendő szöveg].

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.
Kelt Brüsszelben, -án/-én.

*a Tanács részéről
az elnök*